

2006. szeptember 28., csütörtök

24. figyelmeztet az EU külső határkezelésének kiszervezéséből származó veszélyekre, és reméli, hogy jobb, mindenekelőtt az alapvető jogok, különösen a menedékhez és a deportálástól való védelemhez fűződő jog tiszteletén, valamint az EU és a származási illetve tranzitországok közös érdekein alapuló együttműködés jön létre a származási országokkal és a tranzitországokkal;

25. úgy véli, hogy az Európai Unió hozzáállásának átfogó jellegűnek kell lennie; úgy gondolja, hogy bevándorlási politikájának nem csak a harmadik országokkal folytatott párbeszédre, a külső határok emberkereskedelem szempontjából történő védelmére és a méltányos visszatérési politikára kellene korlátozódnia, hanem lehetőséget kell biztosítani a bevándorlás legális módjainak megteremtésére, a bevándorlók beilleszkedésének előmozdítására, valamint az elvándorlás mögöttes okainak kezelése érdekében a származási országok fejlesztésére is;

26. sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb kezdeményezze a Dublin II 343/2003/EK rendelet⁽¹⁾ felülvizsgálatát magának az elvnek a megkérdőjelezésével, nevezetesen hogy a menedékjogi kérelmekkel foglalkozó tagállam az a tagállam, ahova a menekült először megérkezik, ami elviselhetetlen terhet ró az EU déli és keleti részén fekvő tagállamokra, és dolgozzon ki olyan mechanizmust, melynek révén a felelősség egyenletesen oszlik meg a tagállamok között;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

(¹) HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

P6_TA(2006)0387

A dárfúri helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása a dárfúri helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szudáni, és különösen a dárfúri helyzettel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataira, és különösen az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2006. augusztus 31-i 1706. határozatára,
 - tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2004. áprilisában hozott, az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) létrehozásáról szóló határozatára,
 - tekintettel a 2006. szeptember 17-én Dárfúrért tartott világnapra,
 - tekintettel a nigériai Abuja városban 2006. május 5-én aláírt Dárfúr-békemegállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a dárfúri tartományban a kormányerők és a kormányhoz hű milicisták, illetve a lázadók közötti konfliktus az utóbbi három év során több mint 200 000 halálos áldozatot követelt, és több mint két millió ember hagyta el lakóhelyét és vált menekültté, a Dárfúr-békemegállapodás 2006. május 5-i aláírása ellenére,
- B. mivel a Dárfúr-békemegállapodás továbbra is a stabilitás, a béke és a megbékélés alapja Dárfúrban, annak ellenére, hogy Jan Pronk, az ENSZ különmegbízottja kijelentette: a megállapodás „szinte halott”,
- C. mivel Jan Egeland, az ENSZ sürgősségi segélyezési koordinátora szerint a humanitárius és biztonsági helyzet Szudánban 2004 óta nem volt ilyen mélyponton, és a humanitárius segélyekhez való hozzáférés egyre romlik, olyannyira, hogy a dárfúri tartomány egyes övezeteibe a humanitárius segélyezők a lábukat sem tehetik be, ami egyet jelent azzal, hogy a dárfúri nép ezreihez nem juthatnak el a segélyszállítmányok,

2006. szeptember 28., csütörtök

- D. mivel a tűzszünetet a térségben minden szembenálló fél folyamatosan megszegi, és az erőszak gyakran a polgári lakosság ellen irányul, és mivel a Dárfúrban a közelmúltban létrejött katonai rend, illetve a kormányerők megerősödése a térségben a harcok megélénküléséhez vezetett az észak-dárfúri területeken,
- E. mivel az ENSZ által meghatározott „védelmi felelősség” elve kimondja, hogy amennyiben „a nemzeti hatóságok nem biztosítják egyértelműen a lakosság védelmét az emberöléssel, a háborús bűnökkel, az etnikai tisztogatással és az emberiség elleni bűncselekményekkel szemben”, úgy az ENSZ Biztonsági Tanácsa a VII. fejezet értelmében fegyveres erő alkalmazása mellett határozhat,
- F. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa az 1706. határozatában felhatalmazást adott arra, hogy 22 500 katonából és rendőrből álló új ENSZ békefenntartó erő vegye át az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) szerepét, ismételten kifejezésre juttatva egyúttal, hogy teljes mértékben tiszteletben tartja Szudán szuverenitását, egységét, függetlenségét és területi sérthetlenségét,
- G. mivel a szudáni kormány továbbra is megakadályozza az ENSZ békefenntartó erők Szudánba történő belépését,
- H. mivel a dárfúri konfliktus – és a büntetlenség – növekvő mértékben befolyásolja a közép-afrikai régió stabilitását, és fenyegeti a nemzetközi békét és biztonságot;
- I. mivel az Afrikai Unió 2006. szeptember 20-i határozata fényében – amely szerint dárfúri békefenntartó mandátumát az év végéig meghosszabbítja – az ENSZ úgy döntött, hogy erőteljesebb logisztikai és anyagi támogatást nyújt az AMIS számára,
- J. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa a dárfúri helyzet miatt 2005 márciusában a Nemzetközi Büntetőbírósághoz fordult,
1. sürgeti a szudáni kormányt, hogy fogadja el az ENSZ békefenntartó erőinek szudáni felvonulását, az ENSZ Alapokmány VII. fejezete alapján;
 2. hangsúlyozza, hogy Szudán nem teljesítette a népével szemben viselt „védelmi felelősséget”, ennélfogva az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1706. határozata értelmében köteles elfogadni ENSZ erők jelenlétét; felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy gyakoroljon nyomást a szudáni hatóságokra annak érdekében, hogy elfogadják az ENSZ által az ENSZ Alapokmányának VII. fejezete értelmében az 1706. határozatában jóváhagyott dárfúri misszió megerősített jelenlétét;
 3. kéri a szudáni hatóságokat, hogy ne csupán ne akadályozzák az ENSZ dárfúri misszióját feladatai teljesítésében, hanem teremtsék meg a hatékony teljesítéséhez szükséges feltételeket; hangsúlyozza, hogy a szudáni hatóságok e téren elkövetett minden mulasztása büntetést von maga után;
 4. felszólítja a nemzetközi közösséget és valamennyi érintett felet, hogy találják meg a módját, miként járulhatnak hozzá hatékonyan az ENSZ dárfúri missziójának sikeres fellépéséhez és a válság megoldásához;
 5. felszólítja Kínát és Oroszországot, hogy játsszanak pozitív szerepet az ENSZ-ben annak biztosítására, hogy az ENSZ békefenntartó erői felvonulhassanak, és vessék latba befolyásukat a régióban e küldetés megvalósításának megkönnyítése és a vérontás megelőzése érdekében;
 6. e tekintetben felszólítja Kínát, hogy támaszkodjon a 2006. szeptember 9-én Kína és az EU által tett közös nyilatkozatra, amelyben a „vezetők hangsúlyozzák, hogy az Afrikai Unió műveletről ENSZ műveletre történő átállás hozzájárulhatna a békéhez Dárfúrban”; sürgeti a kínai kormányt, hogy e nyilatkozat alapján cselekedjen, kihasználva befolyását Szudánra, és meggyőzve a szudáni kormányt az ENSZ békefenntartó erőinek elfogadásáról;

2006. szeptember 28., csütörtök

7. felhívja az Arab Ligát, hogy ne legyen elnézéssel Szudánnak az ENSZ békefenntartó erőinek szükségére vonatkozó hajthatatlansága iránt;
8. emlékeztet az ENSZ-nek a ruandai népirtás után azzal a szándékkal tett kötelezettségvállalásaira, hogy hatékonyabbá teszi politikai felelősségét Afrikában;
9. felhívja az EU-t, hogy sürgősen szólítson fel az ENSZ BT 1591. (2005) határozatában kijelölt dárfúri repüléstilalmi zóna megerősítésére; sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy lépjen érintkezésbe Csáddal a repüléstilalmi zóna Kelet-Csád általi megerősítésének megvitatása végett;
10. elítéli a tűzszünet valamennyi fél általi folyamatos megsértését, különösen a civil lakossággal szembeni erőszakot és a humanitárius szállítmányok megtámadását;
11. felszólítja a feleket, beleértve a szudáni kormányt, hogy azonnal vessenek véget a katonai akciónak Dárfúrban, tartsák magukat a tűzszüneti megállapodáshoz, valamint tartsák tiszteltben és hajtsák végre a Dárfúr-békemegállapodásban vállalt kötelezettségeiket;
12. felhívja a Dárfúr-békemegállapodást alá nem írókat, hogy írják alá, kötelezzék el magukat és hajtsák végre a megállapodást;
13. bizalomépítő intézkedések meghozatalára szólít fel, mint a Dárfúr–Dárfúr párbeszéd és megbeszélés, amely magában foglalja a konfliktusban érintett valamennyi felet és a civil társadalmat;
14. tudomásul veszi az AMIS megbízásának 2006 végéig való meghosszabbítását; hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell erősíteni ezen erő megbízását és feladatait, valamint elegendő finanszírozást, logisztikai és anyagi támogatást kell biztosítani ahhoz, hogy hatékonyan hozzájárulhasson a Dárfúr-békemegállapodás végrehajtásához;
15. felhívja az EU-t és más nemzetközi szereplőket, hogy kifejezetten működjenek együtt az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval annak biztosítására, hogy Dárfúrban a békefenntartó erők képesek legyenek gyorsan reagálni a tűzszünet megsértésére vagy bármelyik fél általi provokációra;
16. felszólítja az EU-t és az Egyesült Államokat, valamint más nemzetközi szereplőket, hogy alkalmazzanak szankciókat mindegyik féllel szemben, beleértve a kormányt is, amely megsérti a tűzszünetet vagy támadásokat intéz a civilek, a békefenntartók vagy a humanitárius tevékenységek ellen, és hozzanak meg minden szükséges intézkedést a büntetlenségnek a Biztonsági Tanács szankcióinak érvényesítése révén történő felszámolására;
17. felszólítja a szudáni kormányt és a nemzetközi közösséget, hogy teljes mértékben működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal a büntetlenség felszámolása érdekében;
18. felszólítja az ENSZ BT valamennyi állandó tagját, hogy vállaljanak átfogó felelősséget és ne gátolják Szudán dárfúri régiójában a béke, a biztonság és a stabilitás elősegítését célzó intézkedéseket, hanem támogassák és ösztönözzék a konfliktus fenntartható megoldásának sikere felé teendő megfelelő lépéseket;
19. felszólítja a feleket, különösen a szudáni kormányt, hogy biztosítsa a segélyezési személyzet teljes, biztonságos és szabad eljutását mindazokhoz, akiknek erre szükségük van Dárfúrban, valamint a humanitárius segélyek szállítását, különösen a lakóhelyüket elhagyókhoz és a menekültekhez;
20. felszólít a nemzetközi közösség által annak a közel 3 millió embernek nyújtott humanitárius segély jelentős növelésére, akik teljesen a nemzetközi élelmiszer-, menedék- és orvosi segélyektől függenek;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS–EU miniszteri tanácsának, Szudán kormányának, az Afrikai Uniónak és az ENSZ főtitkárának.